

הלכות הזכרת הגשמים

- א. החל מתפילת מוסף של שמיני עצרת (היום) התחילו לומר בכל תפילת עמידה (שמונה עשרה) 'משיב הרוח ומוריד הגשם' (במקום 'מוריד הטל'), עד לתפילת מוסף של יום טוב ראשון של פסח.
- ב. אם לא אמר 'משיב הרוח ומוריד הגשם', אלא 'מוריד הטל' - אם נזכר באמצע הברכה: יחזור לומר 'מוריד הגשם' וימשיך משם והלאה, ואם סיים את הברכה ואמר 'ברוך אתה ה' מחיה המתים' - ימשיך 'אתה קדוש' והמשך התפילה, ולא יפסיק לומר 'משיב הרוח ומוריד הגשם' בין ברכה לברכה.
- ג. אם התחיל 'אתה קדוש' ושכח לומר 'משיב הרוח' ימשיך בתפילתו, ולא יפסיק לומר 'משיב הרוח ומוריד הגשם'.
- ד. שליח צבור ששכח להזכיר בימות הגשמים 'מוריד הגשם' וגם לא אמר 'מוריד הטל', והתחיל לומר קדושה, דינו כאילו התחיל ברכת 'אתה קדוש', שהקדושה היא תחילת ברכת 'אתה קדוש'.
- ה. אף שמסוכות ואילך הוא זמן הגשמים, מתחילים לבקש בברכת השנים על הגשם רק החל מז' חשון, כיון שבעת שבית המקדש היה קיים, היו העולים לרגל חוזרים לבתיהם בימים אלו ושיערו חכמים שהאחרון מישראל שעלו לרגל בסוכות כבר עבר את הגבול לחוץ לארץ ולא יפריעוהו הגשמים בדרכו, ואף לאחר שנחרב בית המקדש לא ביטלו תקנה זו. ועל כן, אור לז' חשוון, בתפילת ערבית יחלו בברכת השנים לשאול על הגשמים.